

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 17. april 2024 blev i sag nr. 100814:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

LB Forsikring A/S
Amerika Plads 15
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har haft bilforsikring. I klageskema af 4/12 2023 har klagerens repræsentant bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Forud for nedenstående resume, har der været flere mailudvekslinger med LB.

[Klageren] har erkendt, at han har kørt for stærkt, men har hele tiden benægtet, at der har været tale om nogen form for væddeløbskørsel eller andet.

Uheldsforløbet er beskrevet over for politiet. Der er optaget politirapport, og et par vidner er afhørt. Underligt nok er passageren i [klagerens] bil ikke afhørt og man har ikke forsøgt at finde frem til den anden implicerede bil. Vidner har i mørket og regnen set (eller mere præcist hørt, at der blev kørt stærkt/ræs da [klagerens] bil larmede meget).

Hvis det fremmer sagens forståelse, så vil jeg selvfølgelig gerne sende det, men skåret ind til benet så er sagen denne:

LB Forsikring har i over 2 år forholdt sig meget passivt i forhold til at få afsluttet sagen. LB orienterer på intet tidspunkt om forløb eller status i hans sag

Efter flere forgæves forsøg fra os rykker vi via advokatanklagemyndigheden. [Klageren] modtager i juni 2023 afgørelse fra Anklagemyndigheden i ... Politi. [Klageren] frikendes i forseelsen, og man frafalder bødestraf og klip i kørekortet.

... politi skriver i sin afgørelse:

'Vi har afgjort sagen efter reglerne i retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, der handler om, at videre forfølgning i øvrigt ikke kan ventes at føre til, at du findes skyldig.'

Herefter er det vores opfattelse, at hvis [klageren] blev frifundet for sigtelsen for forholdet om kap- og væddekjørsel, så ville LB udbetale erstatningen for bilen.

LB nægter fortsat at udbetale erstatning. De mener ikke at [klageren] er frifundet men kun at sagen er forældet.

LB skriver 'Tiltalefrafaldet skyldes altså ikke, at politiet har vurderet, at der ikke var grundlag for at gennemføre sagen, men blot at sagen lå stille så længe, at den faldt for reglerne om den 2-årige forældelse, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1.'

Den deduktion/fortolkning er forkert! Politiet har jo netop vurderet, at der – udover at sagen formelt var forældet – IKKE var REELT grundlag for, at [klageren] kunne dømmes. Det fremgår eksplicit i brevet af 20. juni 2023, hvor Advokaturen for ... Politi opgiver tiltalen mod [klageren]. På side 2 anføres under 'LOVGRUNDLAG' at 'Vi (politi/advokaturen) har afgjort sagen efter reglerne i retsplejeloven § 721, stk. 1, nr. 2, der handler om, at videre forfølgning i øvrigt ikke kan ventes at føre til, at du findes skyldig' (mine fremhævelser). I almindeligt sprog betyder det, at Politiet HAR efterforsket sagen, og ikke har fundet at kunne løfte bevisbyrden for kap- og væddekjørsel og/eller at [klageren] har forvoldt skaden ved 'grov uagtsomhed'. I den relation bemærkes, at [klageren] har erkendt at have kørt for stærkt. Det in mente har Politiet vurderet, jf. ovenfor, at ikke har været hasarderet eller, som LB skriver, at [klageren] har forvoldt skaden ved 'grov uagtsomhed' og/eller med den hastighed, som Dan-Crash vurderer.

I jeres afgørelse ser ud som om, at LB overtager politiets rolle. Jeg har ikke haft adgang, hverken til vidneudsagn, politirapporten eller rapporten udarbejdet af Dan-Crash, som LB ensidigt har indhentet. Jeg kan derfor ikke kommentere sagligt på disse forhold. Jeg tillader mig derfor alene at forholde mig til de udsagn der er gengivet, herunder at hastigheden vurderes til 100-110 km i en 80 km zone. At vurdere denne hastighed som værende groft uagtsom er der ikke intet belæg for. I hvert fald har den uvildige instans (politiet) ikke vurderet at det var tilfældet – for havde det været tilfældet, og der kunne føres bevis herfor, ville det fremgå af politiets efterforskning. Og i så fald ville der IKKE været blevet henvist til retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2!

I relation til LB's egen efterforskning et par bemærkninger.

Det er noteret at LB har brugt (megen) tid og ressourcer at få underbygget sagen. Det er man selvfølgelig berettiget til. Imidlertid forekommer undersøgelserne kun at have et formål. At finde argumenter for afvisning af erstatning. Rapporten, ensidigt indhentet af LB, fra Dan-Crash er IKKE baseret på fakta. Firmaet har IKKE kunnet aflæse data på bilen, og konklusionen er en 'vurdering' om, at en hastighed på 120-130 km/t er sandsynlig. Det er intet vægtigt bevis, men alene en indikation med stor usikkerhed. Og fremfor at få vidnerne til at stå ved deres udsagn, som nu snart er 3 år gamle, kunne det have været interessant, og klædeligt for størst mulig oplyst beslutningsgrundlag, hvis LB tillige havde brugt tid og ressourcer på at indhente forklaring fra [klagerens] daværende kæreste, som kom til skade under uheldet, og at LB havde forsøgt, at finde frem til føreren af den anden implicerede bil.

Konkluderet herudfra, mener LB åbenbart, at selskabet er bedre til at vurdere og udføre politiets arbejde, end politiet selv. Det er ikke særligt betryggende, og ikke en rar oplevelse for [klageren].

Ankenævnet for Forsikring

3.

100814

For mellem linjerne i jeres afgørelse, læser han, at han (på forhånd) er dømt af LB som en dårlig/broddent medlem – fremfor et medlem, som det jo reelt er tilfældet, der har været uheldig.

I jeres brev til [klageren] fra 26/3-2021 skriver I bl.a. følgende:

'Vi vil løbende forsøge at rykke politiet for, om der er kommet en afgørelse i sagen'. I samme brev skriver I desuden: 'Vi vil rykke bødekontoret og politikredsen for orientering om udvikling i din sag'. Om 1 til 2 henvendelser over 2 år til politiet er at betragte som at følge op på sagen, må andre vurdere, men i og med, at LB passivt har ladet sagen ligge, frem for at fremme [klagerens] sag ved domstolene som politisag, har i hvert fald ikke gavnet [klageren].

---000---

Når jeg opsummerer sagens detaljer og LB's håndtering, så er denne sag stik mod det, som kendetegner jeres værdigrundlag. I har efterladt [klageren] i 'stikken'. Frem for som udgangspunkt at finde dækningsmuligheder, leder I her alene efter afslagsmuligheder.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At LB-forsikring udbetaler den erstatning."

Selskabet har den 22/12 2023 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vi har modtaget ankenævnsklagen fra [klageren] (herefter benævnt klager), der har haft bilforsikring i LB Forsikring. Han klager ved sin repræsentant over, at vi har afvist at anerkende dækning for den forsikrede bil, der er blevet totalskadet.

Vi har afvist dækning for skaden på bilen med henvisning til, at forsikringen ikke dækker skade som følge af kapkørsel og grov uagtsomhed.

For forsikringen gælder vilkår 10-10, som vedlægges.

Sagens faktiske omstændigheder

Klager anmeldte den 28. december 2020, at han var kørt i en vandpyt, således at han ikke kunne styre sin bil, hvorved han ramte et træ. Han oplyste i forlængelse heraf, at han var ved at overhale en anden bil, da hans bil kom ud i rabatten eller ramte en vandpyt, hvorved han mistede kontrollen over bilen, og den fortsatte på tværs af kørebanen mod højre og ind i rabatten, hvor klager kørte op ad en skråning og ramte et træ.

Taksator kontaktede os, da det så ud til, at bilen havde fået foretaget nogle konstruktive ændringer. Sagen blev derfor overdraget til en skadekonsulent.

Ved undersøgelse af bilen kunne det konstateres, at den var udstyret med en uoriginal sportsbagpotte i udstødningen af mærket Cobra. Derudover var den originale luftfilterkasse fjernet til fordel for et kold luftindtag af mærket Injen med tilhørende åbent luftfilter. Både koldluftindtaget og sportsbagpotten var sat på af klager.

Vi indhentede politirapporten fra uheldet. Heraf fremgik, at klager havde forklaret til politiet, at han havde kørt ca. 100 km/t og ville overhale en forankørende. Det regnede og var mørkt.

Et vidne til ulykken beskrev til politiet, at han så klagers bil og en anden bil komme kørende fra højre og ind på [vej 1]. Begge biler kørte videre ad [vej 1] og fortsatte over lyskrydset ved [vej 2]. Klagers bil larmede meget grundet sportsudstødningen, og at man kunne høre, hvordan den blev kørt helt ud i gearene. På vej ud af byen lagde klager sig ud i anden vognbane og herefter accelererede begge biler kraftigt side om side. Længere fremme kunne vidnet pludselig se, at baglygterne fra klagers bil trak mod højre og forsvandt, idet bilen kørte galt. Chaufføren i den bil, som klager havde kørt om kap med, kom tilbage til stedet og spurgte klager, om han var 'cool'. Herefter sagde han, at han lige skulle tjekke noget ved sin bil, men kørte så fra stedet. Vidnet var ikke i tvivl om, at de to biler kørte om kap.

Det andet vidne til uheldet fortalte til politiet, at hun havde set klager og en anden bil komme kørende ind på [vej 1]. De to biler kørte frem til lyskrydset ved [vej 2] og holdt her for rødt i første vognbane. Op ad bakken ud af byen kørte de to biler side om side, og ca. 100 meter før byzonen ophørte, blev der accelereret hårdt af begge biler. Pludselig længere fremme så vidnet det ene sæt baglyster forsvinde ud mod højre. Vidnet holdt ind til siden og så det andet vidne gå op til den forulykkede bil (klagers). Vidnet så føreren af den anden bil komme hen til uheldsstedet for at tjekke til klager, hvorefter han kørte igen. Vidnet steg ikke selv ud af bilen. Vidnet var ikke spor i tvivl om, at de to biler havde kørt om kap.

På denne baggrund sigtede politiet klager for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 3, stk. 1, og § 37, stk. 4, ved at have foretaget kap- og væddeløbskørsel og derunder undladt at udvise tilstrækkelig agtpågivenhed, og klager fik udstedt et bødeforlæg og fik et klip i kørekortet.

Vi indhentede en rapport fra Dancrash, der vurderede, at klager havde kørt mellem 110-145 km/t, da han mistede kontrollen over bilen, mest sandsynligt mellem 120-130 km/t. Den tilladte hastighed på skadestedet er 80 km/t.

Ved brev af 5. marts 2021 afviste vi dækning for skaden på bilen med henvisning til vilkårenes undtagelse om kap- og væddeløbskørsel. Vi henviste til, at klager med meget høj hastighed i mørkt og vådt føre kørte om kap med en anden bil, hvorved han havde forøget risikoen for et uheld betragteligt.

Klager klagede over afgørelsen til selskabets klageansvarlige, idet han oplyste, at han havde nægtet at betale bøden.

Vi besvarede klagen ved brev af 26. marts 2021, hvor vi forklarede baggrunden for vores afvisning af at dække skaderne på bilen. Vi anførte, at man – såfremt man ikke er enig i en bøde, sædvanligvis vil blive indkaldt til et retsmøde, hvor man kan få mulighed for at forklare sig. Vi havde været i kontakt med bødekontoret og politikredsen for at få oplyst, om klager var blevet indkaldt til et retsmøde, eller om tiltalen var blevet frafaldet, men vi havde ikke fået svar fra politiet. Vi anførte, at vi ville vende tilbage, når der forelå en afklaring på, om han blev frikendt for at have kørt kap- og væddeløbskørsel. Vi opfordrede klager til at holde sig orienteret om sagens gang og oplyste, at vi også løbende ville rykke politiet for, om der var kommet en afgørelse i sagen.

Dagen forinden – den 25. marts 2021 – havde vi rykket bødekontoret, der oplyste, at de havde sendt vores henvendelse videre til politikredsen (... Politi). Den 28. marts 2022 skrev vi til politiet med anmodning om en status på sagen og anmodede om aktindsigt. Den 4. april 2022 sendte vi tilsvarende forespørgsler til to domstole. Den 28. april 2022 modtog vi oplysning fra Anklagemyn-

digheden om, at sagen afventede juridisk sagsbehandling og endnu ikke var sendt til retten. Den 24. maj 2022 bad politiet os begrunde vores anmodning om aktindsigt, hvilket vi gjorde den 3. juni 2022. Den 24. juni 2022 blev vores anmodning om aktindsigt afvist, idet vi dog fik oplyst, at sagen endnu afventede juridisk vurdering ved politiet.

Da vi igen rykkede for sagen, fik vi den 6. oktober 2022 at vide, at sagen fortsat lå til juridisk vurdering i anklagemyndigheden, og at man ikke kunne give en tidshorisont for, hvornår der kunne forventes en afgørelse i sagen. Den 4. januar 2023 rykkede vi igen for status på sagen og modtog den 25. januar 2023 svar om, at sagen fortsat verserede ved anklagemyndigheden, og at det ikke var muligt at give en tidshorisont for, hvornår sagen forventedes afsluttet. Den 25. april 2023 anmodede vi endnu engang om status og aktindsigt i sagen ved politiet.

Klagers repræsentant meddelte ved mail af 21. juni 2023, at politiet havde meddelt tiltalefrafald, og at klager blev helt og fuldkomment frifundet.

Vi gennemgik de nye akter. Af politiets brev af 20. juni 2023 fremgik, at tiltalen mod klager vedrørende færdselslovens § 3, stk. 1 og § 37, stk. 4, blev opgivet, da forholdet var blevet forældet. Der var således aldrig sket en prøvelse af straffesagen, der var blevet forældet på skrivebordet hos anklagemyndigheden. Vi var derfor ikke enige i, at klager var blevet frifundet. Dette meddelte vi ved brev af 26. juli 2023, hvor vi anførte, at spørgsmålet om klagers ret til erstatning således måtte vurderes uden domstolens endelige vurdering af straffesagen. Vi anførte, at vi må baggrund af sagens oplysninger fortsat vurderede, at klager havde kørt om kap med en anden bil, og at hans kørsel kunne betegnes som groft uagtsom, og at begge dele som nævnt var undtaget i vilkårene. Vi fastholdt således, at vi ikke kunne yde dækning for skaden på bilen.

Klagers repræsentant sendte ved mail af 3. august 2023 indsigelser til afgørelsen, som vi fastholdt ved brev af 29. august 2023.

Efter lidt yderligere korrespondance (klagers repræsentants mail af 27. oktober og vores svar af 6. november 2023) er sagen indbragt for ankenævnet.

Vores vurdering af sagen

Foranlediget af klagen til ankenævnet har vi gennemgået sagen på ny. Vi finder dog ikke grundlag for at ændre vores afgørelse.

Af vilkårene for forsikringen fremgår det af afsnit 3.G.2, at 'Forsikringen dækker ikke skade og ansvar for skade, som opstår i forbindelse med motorløb, terræn-, kap- og væddeløbskørsel samt træning dertil [...]'. Hertil fremgår det af vilkårenes afsnit 5.2.h, at forsikringen ikke dækker skader forvoldt ved grov uagtsomhed.

Det er vores opfattelse, at skaden på bilen er omfattet af disse punkter i vilkårene, og at vi således har været berettigede til at afvise dækning.

Vi har ved afgørelsen lagt vægt på, at to uafhængige og uvildige vidner begge har forklaret til politiet umiddelbart i forbindelse med uheldet, at uheldet skete, da klager kørte om kap med en anden bil. Begge vidner forklarer uafhængigt af hinanden, at klageren og føreren af den anden bil accelererede kraftigt side om side, og at ingen af vidnerne ikke er i tvivl om, at de to biler kørte om kap.

Vi var i forbindelse med klagesagen i kontakt med vidne 1, da han havde taget kontakt til klager efter uheldet og set føreren af den anden bil. Vi ville derfor afklare, om han kunne bidrage med yderligere oplysninger, herunder om føreren af den anden bil. Vidnet kunne desværre ikke huske noget om føreren af den anden bil, andet end at det var en ung mand. Han fik ikke indtryk af, at de kendte hinanden, om end det var ren gisning. Han fastholdt, at han slet ikke var i tvivl om, at de to havde kørt om kap (han brugte ligeledes udtrykket, at der ikke var tvivl om, at de 'kørte ræs').

På baggrund af afhøringsrapporterne er det vores vurdering, at skaden på bilen skete, da klager kørte om kap med en anden bil. Begge vidner har enslydende forklaret, at begge biler accelererede, og at der var tale om kapkørsel. Der er tale om klare forklaringer, og begge vidner har ud fra deres placering haft en god position til at observere hændelsen. Vi har noteret os klagers oplysning til politiet om, at han ikke kendte føreren af den anden bil. Da føreren af den anden bil efter vores oplysninger er ukendt, er det uafklaret, om der var et forudgående kendskab mellem de to førere. Det er dog vores vurdering, at det ikke kræver et forudgående kendskab at indlade sig på at køre om kap.

Vi har også vurderet, at klagers kørsel, der førte til skaden på bilen, kan betegnes som groft uagtsom, og derfor også af denne grund er undtaget dækning. Af politirapporten fremgår det om forholdene på tidspunktet for uheldet, at der var vådt føre og det regnede, der var en sigtbarhed over 100 meter, det var mørkt, og der var ingen vejbelysning. Den tilladte hastighed var 80 km/t.

I forbindelse med behandlingen af skaden blev der indhentet en rapport fra DanCrash. Af rapporten fremgår det, at der ikke kunne udlæses data fra bilen, men på baggrund af skaderne vurderede DanCrash, at bilen har ramt træet med en hastighed på ca. 90 km/t. Det er noteret, at der er usikkerheder med hensyn til overfladernes beskaffenhed, det eksakte tidspunkt (sted) for bremsning og bremsningens størrelse. Men med de foreliggende oplysninger og usikkerheder vurderer DanCrash, at den sandsynlige hastighed var på mellem 120-130 km/t.

Af færdselslovens § 3, stk. 1, som klager ifølge afhøringsrapporten umiddelbart erkendte overtrædelse af, fremgår det, at *'Trafikanter skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, så at der ikke opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe for andre, og således at færdslen ikke unødigt hindres eller forstyrres. Der skal også vises hensyn over for dem, der bor eller opholder sig ved vejen'*. Henset til oplysningerne om, at skaden skete, da det regnede og var mørkt, DanCrash' oplysninger om den anslåede hastighed, klagers egen forklaring om en hastighed på ca. 100 km/t i en 80 km/t zone før overhalingen, jf. politirapporten, klagers umiddelbare erkendelse af at han ved sin kørsel overtrådte færdselslovens § 3, stk. 1, samt vidnernes samstemmende forklaring om, at der skete en kraftig acceleration, og at der blev kørt om kap, er det vores vurdering, at klagers kørsel indebar en indlysende fare for den skete skade og dermed kan karakteriseres som groft uagtsom.

Som følge af sin kørsel blev klager som anført sigtet for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 3, stk. 1, og § 37, stk. 4, ved at have foretaget kap- og væddeløbskørsel og derunder undladt at udvise tilstrækkelig agtpågivenhed. Klager har nægtet sig skyldig i denne lovovertrædelse.

Vi havde som redegjort for tilkendegivet, at vi – uagtet at der er forskel på den strafferetlige og den forsikringsretlige vurdering – var indstillede på at vurdere sagen igen, såfremt klager blev fri-

fundet. Det er der imidlertid ikke tale om, således som klagers repræsentant anfører i klagen til ankenævnet.

Det fremgår af politiets brev af 20. juni 2023, at tiltalen mod klager vedrørende færdselslovens § 3, stk. 1 og § 37, stk. 4, opgives, da forholdet er forældet. Tiltalefrafaldet skyldes altså ikke, at politiet har vurderet, at der ikke var grundlag for at gennemføre sagen, men blot at sagen lå stille så længe, at den faldt for reglerne om den 2-årige forældelse, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1.

Klagers repræsentant anfører, at politiet – ud over at vurdere at sagen formelt var forældet – også har vurderet, at der ikke reelt var grundlag for, at klager kunne straffes, idet han henviser til advokaturens angivelse af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, i afsnittet om 'Lovvalg'.

Vi er ikke enige i klagers repræsentants fortolkning af advokaturens henvisning til retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2.

Af retsplejelovens § 721 fremgår det:

'Påtale i en sag kan helt eller delvis opgives i tilfælde,

1) hvor sigtelsen har vist sig grundløs,

2) hvor videre forfølgning i øvrigt ikke kan ventes at føre til, at sigtede findes skyldig,

...'

Henvisningen til bestemmelsens nr. 2) om at forfølgning 'i øvrigt' ikke kan ventes at føres til, at sigtede findes skyldig, skal læses i sammenhæng med nr. 1) om sigtelser, der vurderes grundløse.

Det er korrekt, at § 721, stk. 1, nr. 2, også anvendes i sager, hvor beviserne i en sag vurderes ikke at være tilstrækkelige til at føre til en dom. Men bestemmelsen anvendes også i andre tilfælde, hvor en sigtet ikke kan forventes at blive fundet skyldig – eks. i tilfælde af, at en sag er forældet. Når et strafbart forhold er forældet, er det umuligt at dømme gerningsmanden herfor. Det giver derfor sig selv, at videre forfølgning ikke kan ventes at føre til, at sigtede findes skyldig.

Vi har – for at udelukke enhver tvivl om baggrunden for tiltalefrafaldelsen – den 28. august 2023 rettet henvendelse til Specialanklager ... v. ... politi med henblik på en afklaring af, om der var sket en materiel vurdering af sagen. Specialanklageren oplyste, at sagen ikke var blevet materielt vurderet, og at opgivelsen af sagen alene kunne tilskrives forældelse. Specialanklageren oplyste i denne forbindelse, at hvis sagen var opgivet på baggrund af en materiel vurdering af beviserne, så ville dette fremgå direkte af begrundelsen.

Det var således udelukkende forældelse af klagers sag, der førte til, at politiet opgav sagen mod ham, og dette er årsagen til henvisningen til retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2.

Klagerens repræsentant har i klagen til ankenævnet også anført, at LB passivt har lade sagen ligge, og han har også tidligere gjort gældende, at vi har handlet passivt frem for at fremme klagers sag ved domstolene som politisag.

Hertil skal vi bemærke, at vi som forsikringsselskab ikke har nogen råden over en straffesag, og at vi ikke har nogen mulighed for at fremme en sådan sag ved domstolene. Uanset at vi ikke er forpligtede til at rykke eller følge op på straffesager, har vi i klagers sag forespurgt til sagens status ved politiet, som vi oplyste, vi ville gøre, jf. vores bemærkninger herom ovenfor.

Klagers repræsentant har i ankenævnsklagen endvidere anført, at passageren i klagers bil underligt nok ikke er afhørt, ligesom man ikke har forsøgt at finde frem til den anden implicerede bil. Hertil skal vi bemærke, at der ingen oplysninger var om den anden bil bortset fra, at den formentlig var hvid/lys. Det er således ikke muligt at finde frem til den anden fører. For så vidt angår passageren i klagers bil, er der tale om hans kæreste. En forklaring fra klagers kæreste, der jo er nærtstående, ikke kan tillægges nogen synderlig betydning i forhold til to uvildige vidners samstemmende og tidsnære forklaringer om, at de ikke er i tvivl om, at der blev kørt kapkørsel.

Endelig har klagers repræsentant anført, at klager har følt sig dømt på forhånd af LB, og at han blot har været uheldig.

Vi er naturligvis kede af, såfremt klager har følt sig dømt på forhånd. Det har aldrig været vores intention, og vi mener heller ikke, at vores ageren i sagen giver udtryk for en sådan opfattelse. Tværtimod har vi hele tiden meddelt klageren, at vi var indstillede på at revurdere spørgsmålet om dækning, såfremt klager trods vidneforklaringerne blev frifundet i straffesagen.

Klagers forsikringsaftale rummer en række vilkår, og præmien for forsikringen er afstemt med, at forsikringen alene dækker de skader, som fremgår af vilkårene, og som ikke er undtaget. Vi er som bekendt et medlemsejet selskab, og vi har et ansvar over for alle vores medlemmer for, at de dækninger vi yder, er i overensstemmelse med vilkårene. Hvis der i en sag er konkrete omstændigheder, der peger på, at dækning ikke vil kunne ske i overensstemmelse med vilkårene, er vi nødt til at undersøge dette til bunds, for at den rette afgørelse træffes. Det har været tilfældet i denne sag, hvor vi på baggrund af de uvildige vidners forklaringer i sagen er af den opfattelse, at klagers kørsel må betegnes som kapkørsel og er udtryk for grov uagtsomhed.

Vi må på denne baggrund fastholdt vores afgørelse."

Klagerens repræsentant har i brev af 1/2 2024 til nævnet bl.a. anført:

"BEMÆRKNINGER:

I sit indlæg har LB på side 1 øverst afvist dækning af skaden som følge af to forhold hos klager:

1. Grov uagtsomhed, og
2. Kapkørsel.

Ad 1. Grov uagtsomhed.

På side 5 i sit indlæg anfører LB, at klager umiddelbart erkendte, '.. at han ved sin kørsel overtrådte Færdselslovens (FL) § 3, stk. 1, '..'. Den deduktion er forkert. Klager har IKKE erkendt at have overtrådt § 3, stk. 1. Klager har – udelukkende – erkendt, at han nok kørte ca. 100 km/t i en 80 km/t zone. I sig selv er for høj hastighed ikke ensbetydende med at klager har tilsidesat sin pligt til at '.. optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, '..'. Dertil kræves, at adfærden, som klager udviser, tillige indebærer, at der '.. opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe på andre'. Uheldet indebar skader på (rabat)græs, bil og træ. Sådanne skader er ikke omfattet af retsfaktum i FL § 3, stk. 1, da 'fare, skade og ulempe' udelukkende relaterer sig til personer (læs: 'andre'). Af den grund er vurderingen/konklusionen fra LB midt på side 5 fejlagtig/meningsløs - for den 'skete skade' er materiel og kan derfor ikke (cfr. 'andre') udsættes for fare!

Tilbage står derfor spørgsmålet om klager ved sin adfærd har bragt 'andre' i fare. To – og kun to – personer er relevante i den sammenhæng. Klagers passager (A) og personen i den bil, der kørte i

inderbanen (B). Hverken A eller B er blevet afhørt, så der findes intet bevis (vidneforklaringer), som kan af- eller bekræfte om A og/eller B har befundet sig i fare, som følge af klagers kørsel.

For så vidt angår B, har to vidner forklaret, at han stoppede sin bil, spurgte til klager og A's tilstand, og kørte videre. Havde B været i fare, eller oplevet at have været i fare, som følge af klagers kørsel, har det formodningen for sig, at B havde ytret sig herom/afventet at politiet ankom. Det skete ikke, og i mangel af dokumentation om det modsatte, må det lægges til grund, at B ikke har været i en fare, jf. § 3, stk. 1.

A har i sagens natur, ligesom klager, været i fare, da bilen skred ud og (især) da den ramte træet. For at situationen (faren) imidlertid kan betragtes som en overtrædelse af Færdselslovens § 3, stk. 1 kræver det tillige, at klager udviste utilstrækkelig agtpågivenhed. Altså en adfærd der udløser straf allerede ved simpel uagtsomhed. I forsikringssager er der imidlertid krav om skærpet skyld (= grov uagtsomhed) hos skadevolder (in casu Klager), før et forsikringsselskab (in casu LB) med rette kan nægte at yde erstatning.

Den grove uagtsomhed har Klager ikke udvist. Kendsgerningerne er, at overhaling på strækningen, hvor uheldet skete, var tilladt, jf. FL § 23, stk. 1. nr. 3). Klagers adfærd bragte heller ikke modkørende eller andre personer i fare eller forvoldte skade eller medførte ulempe for andre. De to biler kørte side om side i hver sin vognbane i samme retning, hvor en midterrabat sikrede yderligere mod fare for modkørende. Klager vil trække ind, da hovedreglen i Færdselsloven er, at man altid skal holde sig i højre vognbane (= bonus pater bilist). Bilen skrider grundet vand i en lunke på vejbanen, og intet tyder på at Klagers adfærd har været til fare for bilisten i inderbanen.

Adfærden hos Klager, der førte til uheldet, ligger derfor i grænsfeltet mellem hændelighed og simpel uagtsomhed. En adfærd som LB ikke har løftet bevisbyrden for skulle være anderledes (=grov).

I sin argumentation/bevisførelse, for at Klager agerede med grov uagtsomhed, har LB henvist til forskellige forhold. Især rapporten fra DanCrash, og de to vidner, som er blevet afhørt til Politirapporten, samt påpeget at bilen havde fået foretaget konstruktive ændringer. Sidstnævnte er irrelevant for sagen, idet ændringen – sportsbagpotte – ingen effekt har på bilens evne til at accelerere eller top hastighed. Effekten er udelukkende, at udstødningen larmer mere.

For så vidt angår rapporten fra Dan-Crash og forklaringerne fra de to vidner, henvises til det anførte herom i ankeklagen.

Ad 2. Kapkørsel.

I bødeforlægget af 7. januar 2021, er forseelsen takseret til en bøde på kr. 3.000, og et klip i kørekortet.

Den del af forseelsen der omhandler kap- og væddekørsel er alene baseret på to vidneudsagn, som på lang afstand har observeret hændelsen. Begge vidner sad i biler, som i mørke og regnfuldt vejr befandt sig flere hundrede meter bag ved Klagers bil og bilen i inderbanen, og der er ingen målinger eller andre objektive beviser, som understøtter vidnernes udsagn. Begge vidneudsagn omtaler, at Klagers bil var meget larmende. Som nævnt ovenfor har sportsudstødningen ikke gjort klagers bil hurtigere i acceleration, men det subjektive element – larmen – kan have givet vidnerne en vildfarelse om at Klagers bil accelererede hurtigere end den reelt gjorde.

Ankenævnet for Forsikring

10.

100814

Dan-Crash rapporten giver heller ikke en objektiv vurdering. Den er ensidigt indhentet, og da bilens data på uheldstidspunktet ikke har været mulige at tilvejebringe, er skønnet om hastigheden på uheldstidspunktet baseret på antagelser og simulationer, men ikke eksakte kendsgerninger.

Vidneudsagnene eller Dan-Crash rapporten har derfor ikke, hverken hver for sig eller samlet, en sådan bevistynge, at det uden for enhver tvivl kan statueres, at Klager kørte kap- og væddekørsel.

Derfor har Klager ikke handlet i strid med vilkårene 3.G.2 og 5.2.h, og LB har således ikke været berettiget til at afvise dækningen."

Selskabet har i brev af 19/2 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Vi skal i det hele henvise til vores tidligere indlæg til ankenævnet, hvor vi har redegjort for vores opfattelse af sagen. Vi skal derfor blot supplerende bemærke følgende:

Klagers repræsentant anfører, at det er forkert, når vi har anført, at det fremgår af afhøringsrapporten, at klager umiddelbart erkendte overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1. Vi skal blot henvise til afhøringsrapporten, hvoraf det fremgår:

Part 1 fik oplyst, at hans sigtes for overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1, under iagttagelse af Rpl.s § 752, stk. 1.

Part 1 erkendte det ham påsigtede.

For så vidt angår repræsentantens øvrige bemærkninger om, at der alene skete tingsskade, skal vi henvise til, at den nævnte bestemmelse i færdselsloven foreskriver, at der bl.a. ikke 'opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe for andre'. Efter vores opfattelse har klagers kørsel helt åbenbart indebåret fare for, at der skete skade på andre. Politiet var af samme opfattelse, jf. sigtelsen. Det forhold, at der – heldigvis – ikke var nogen, der kom til skade, kan ikke føre til et andet resultat.

For så vidt angår repræsentanternes bemærkninger om vidnerne skal vi blot bemærke, at der efter vores opfattelse ikke er noget grundlag for at antage, at vidnerne har været i vildfarelse om, hvad de har set. Begge vidner har afgivet klare, samstemmende forklaringer, hvorefter de ikke er i tvivl om, at klageren og den anden bilist kørte om kap."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Det fremgår af politiets anmeldelsesrapport:

"Anmeldelsesdato/klokkeslæt

Lørdag den 26. december 2020 kl. 17.56

...

Kort beskrivelse af uheldet

112: Solo FUH, teknisk fastklemt. Bil kørt ind i træ. Man kørte om kap og kørte galt i den forbindelse.

...

Ankenævnet for Forsikring

11.

100814

Alarm 112 ... meddelte den 261220 kl. 17.56 at der var sket færdselsuheld på [vej 1] uden for [by]. 2 biler havde kørt om kap og den ene var forulykket.

...

Ved vores ankomst til stedet kl. 18.11 kunne vi se, at der allerede var skiltevogn, indsatsleder, en brandbil samt 2 ambulancer på stedet. Der holdt ligeledes 2 personbiler parkeret i siden af vejen. Uheldet var sket ud for km. mrk.

De 2 personbiler viste sig at være vidner til uheldet.

Vi kunne se, at der oppe af en skrænt holdt en personbil der var knust mod et træ. Der sås ligeledes et langt spor efter denne bil langs skrænten.

...

Ulykkesstedsundersøgelsen viste at part 1 var sammen med en anden bil kommet med høj hastighed ad [vej 1] fra ... mod ... og formentlig i forbindelse med en overhaling af denne anden bil havde mistet vejgrebet og herefter krydset fra 2. vognbane over 1. vognbane videre ind over mindre græsgræs, videre over en cykelsti og herefter op ad en græs og buskbeklædt vold. Efter at have skredet ca. 75 meter langs denne vold var part 1 kørt direkte ind i et vejtræ. Vragstumper fra part 1's køretøj sås spredt ud over volden. Der sås ikke yderligere spor efter uheldet. Ved besigtigelse af dækkene på part 1's bil sås de at være i lovlig stand med rigelig slidbane dybde."

Det fremgår af politiets afhøringsrapport af vidne 1 af 28/12 2020:

"Afhørte forklarede at [vidne 1] den pågældende dag kørte i sin bil ad [vej 1] mod ... Her holdt [vidne 1] for rødt i lyskrydset [vej 1]/[vej 2] og så her hvordan part 1 og en anden personbil kom kørende fra højre og ind på [vej 1].

Begge biler kørte herefter videre ad [vej 1] og fortsatte over lyskrydset ved [vej 2].

Afhørte satte i gang og kørte i samme retning som part 1.

Part 1's bil larmede meget pga. en sportsudstødning og man kunne høre hvordan den blev kørt helt ud i gearene.

På vej ud ad byen lagde Part 1 sig ud i 2. vognbane og herefter accelererede begge biler kraftigt side om side.

Længere fremme i en afstand af ca. 200-300 meter kunne afhørte pludselig se at baglygterne fra bilen i 2. vognbane trak mod højre og derefter forsvandt.

Længere fremme kunne afhørte se at den ene af bilerne var kørt galt og holdt oppe på volden.

Afhørte stoppede sin bil og tog kontakt til part 1 der stadig sad i bilen. Han oplyste at han havde lidt ondt men ikke værre end at han umiddelbart efter steg ud af bilen og sagde at han var ok.

Den ... passager blev siddende i bilen. [Passageren] havde ondt i hovedet og blødte fra læben. Men kort efter steg [passageren] ligeledes ud af førersiden.

Ankenævnet for Forsikring

12.

100814

Kort efter kom den anden bil som part 1 havde kørt om kap med tilbage til stedet og spurgte part 1 om han var 'cool'. Herefter sagde føreren af den anden bil at han lige skulle tjekke noget ved sin bil men derefter kørte han fra stedet.

Afhørte var ikke i tvivl om at de 2 biler kørte om kap."

Det fremgår af klagerens skadeanmeldelse af 28/12 2020:

"**Beskrivelse:** Tlf. hr ft. Ft kørte i en vandpyt der gjorde, at han ikke kunne styre bilen og ft ramte et træ. Ft har skade på fronten."

Det fremgår af politiets afhøringsrapport af vidne 2 af 29/12 2020:

"Afhørte forklarede, at [vidne 2] i bil var på vej hjem til ... fra [Vidne 2] kørte ad [vej 1] og holdt for rødt ved [vej 2].

Her observerede [vidne 2] part 1 og en anden hvid/lys bil der kom kørende ad [vej 3] og ind på [vej 1] i østlig retning.

De 2 biler kørte frem til lyskrydset ved [vej 2] og holdt her for rødt i 1. vognbane.

Op ad bakken ud af byen kørte de 2 biler side om side og ca. 100 meter før byzonen ophørte blev der accelereret hårdt af begge biler.

Pludselig længere fremme så afhørte at det ene sæt baglygter forsvandt ud mod højre.

Da [vidne 2] kom nærmere holdt [vidne 2] ind til siden og så at det havde en anden bil også gjort – [vidne 1]

[Vidne 1] gik herefter op til den forulykkede bil. Afhørte vurderede at det ikke var nødvendigt for [vidne 2] også at gå hen til den forulykkede bil.

Afhørte kunne se at den anden hvide/lyse bil holdt parkeret længere fremme og umiddelbart efter kom føreren af denne tilbage til uheldsstedet for at tjekke på part 1.

Føreren af den hvide/lyse bil forsvandt umiddelbart efter igen og kørte væk fra stedet.

Afhørte kunne ikke beskrive hverken fører eller den hvide/lys bil.

Afhørte var ikke spor i tvivl om at part 1 og den hvide/lyse bil havde kørt om kap."

Det fremgår af politiets afhøringsrapport af klageren af 1/5 2021:

"Part 1 forklarede til sagen, at han som fører af sin personbil med reg.nr. ..., kørte ad [vej 1] i ... retning ved [by]. ... Begge var fastspændt med sikkerhedssele.

Part 1 var placeret i 1. vognbane og kørte med en hastighed af ca. 100 km/t. Part 1 var vidende om, at den lovlige hastighed på stedet var 80 km/t.

Længere fremme i vejforløbet besluttede part 1, at han ville foretage overhaling af en forankørende personbil. Derfor foretog part 1 vognbaneskit til 2. vognbane. Ifm. denne overhaling hvor part 1 nu var placeret i 2. vognbane, skred hans personbil pludselig ud med bagenden.

Part 1 forklarede videre, at hans personbil til sidst slingrede med en sådan kraft, at han mistede herredømmet over den, hvorved han kørte ud i grøften placeret til højre for hans kørselsretning, og herunder påkørte han et træ med standsning til følge.

Umiddelbart efter uheldet var en del forbipasserende stoppet op, hvorefter ambulance og politi blev tilkaldt.

Part 1 mente, at uheldet skyldtes aquaplaning, eller at hans personbils venstre hjulpar ved et uheld, var kommet ud i græsribatten.

...

Fortsat d. 05.01.2021

Part 1 genafhørt til sagen d.d. kl. 20.38 - kl. 20.50. Part 1 fik oplyst, at han ikke havde pligt til at udtale sig til politiet.

Part 1 forklarede, at både han og ... passager i personbilen på uheldstidspunktet, begge var uskadte.

Part 1 havde ingen nye tilføjelser til sin allerede afgivne forklaring fra d. 26.12.20.

Part 1 fik oplyst, at hans sigtes for overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1, under iagttagelse af Rpl.s § 752, stk. 1.

Part 1 erkendte det ham påsigtede.

Part 1 fik ligeledes oplyst, efter de afgivne vidneforklaringer til sagen, at han ligeledes sigtes for kap- og væddeløbskørsel jf. færdselslovens § 37, stk. 4.

Part 1 nægtede det ham påsigtede.

Part 1 oplyste, at han ikke kendte føreren af den personbil han var ved at overhale på uheldstidspunktet. ... personen der var kommet hen til ham efter uheldet og spurgt om de var okay, formodede [part 1/klageren] var føreren af personbilen han ville overhale.

Part 1 ønskede ikke at gennemlæse sin forklaring."

Det fremgår af politiets bødeforlæg af 7/1 2021:

"Overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 3, stk. 1, og § 37, stk. 4 ved den 26. december 2020, ca. kl. 17.56, at have ført personbil ... ad [vej 1] mød ... i [by] i ... kommune, og foretaget kap og vædekørsel og herunder undladt, at udvise tilstrækkelig agtpågivenhed, hvilket ved ... km-

mærket medførte kørsel ud i højre side af vejen, videre over en cykelsti, hvorefter køretøjet forulykkede og herunder påkørte et træ, med betydelig materiel skade til følge.

BØDEFORELÆG

1. Bøde og 1 klip i medfær af færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 1. 3.000 kr.
2. Hvis der er omkostninger, som du skal betale, vil beløbet fremgå af den opgørelse, der er vedlagt."

Det fremgår af politiets notat af 2/3 2021:

"Pgl ringer, ønsker retsmøde. Pgl oplyser at ikke har kørt ræs."

Det fremgår af DanCrash rapport af 27/2 2021 indhentet af selskabet:

"Opdrag

Når der ikke var data i airbagmodulet, forsøger vi på anden vis at finde frem til hastigheden inden føreren mistede herredømmet over bilen. Kan det lade sig gøre ved tilbageregning fra påkørselens sluthastighed og sporenes længde og friktion sammenholdt med en undersøgelse af bilen?

...

Udsagn

'Da bilens bagende skrider ud har bilen retning mod den modkørende trafik, hvorfor han bremser og styrer mod sin egen medkørende vognbane (altså mod højre). Han huskede ikke, hvor længe han holdt bremsetrykket. Da bilen kommer op på højen, kan han ikke styre bilen. Bilen bestemmer selv retningen mens han holder fast i rattet. Han huskede ikke hvilke pedaler han benyttede mens han kørte på højen, men han kunne ikke styre udenom træet. Airbagsene blev udløst, da han ramte træet.'

Hvis vi lægger til grund, at man har taget toppen af farten ved bremsning mens han stadig var på asfalten og bilen ellers har rullet uden bremsning da den kom ind på græsset på højen (bemærk, at der er en lille grøftekant lige hvor han kørte op ad højen samt buskads som formentlig har påvirket hastigheden).

Test

...

Test udført med tilsvarende skader tilsiger 90 km/t i kollisionen med træet. Den efterfølgende rotation om træet giver alene et energimæssigt bidrag, der ikke samlet får indflydelse.

Uheldsstedet

...

Uheldsstedet kendes og kan med nogen præcision rekonstrueres.

Rekonstruktion

...

Ved at anvende følgende præmisser:

- Bilen rammer træet med 90 km/t
- Fører korrigerer på vejen
- Fører korrigerer ikke på skråningen, og

- bilen afbremses ikke aktivt og direkte, men grundet motor, korrektioner og rullemodstand

beregnes hastigheden ved start til 110 km/t.

Antages bremsning (1,8 sekund) på vejen er hastigheden 145 km/t.

Der er usikkerheder med hensyn til overfladernes beskaffenhed, det eksakte tidspunkt (sted) for bremsning og bremsningens størrelse.

Den ovenfor viste bil har en EES på 82, og den kan med samme berettigelse indgå i den samlede beregning.

Med de givne oplysninger og usikkerheder antages hastigheder mellem 120-130 km/t for sandsynlige."

Det fremgår af politiets brev af 20/6 2023 til klageren:

"Ingen straffesag mod dig om overtrædelse af færdselsloven

Jeg skal herved meddele, at jeg har besluttet at opgive tiltalen mod dig for overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1 og § 37, stk. 4, ved den 26. december 2020 ca. kl. 17.56 at have ført personbil ... i ... retning ad [vej 1] i [by] og foretaget kap- og væddeløbskørsel med et ukendt køretøj og uden at udvise tilstrækkelig agtpågivenhed, hvorved du ved ... km-mrk. mistede herredømmet over køretøjet, der kørte af vejen og påkørte et træ, hvorved der skade på køretøjet og træet.

At tiltalen mod dig er opgivet betyder, at der ikke bliver nogen straffesag om overtrædelse af færdselsloven den 26. december 2020.

Begrundelse

Begrundelsen for min afgørelse er, at forholdet må anses for at være forældet.

Overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1 og § 37, stk. 4 straffes med bøde, jf. færdselslovens § 118, stk. 1. Når der ikke er hjemmel til højere straf end fængsel i 1 år for en overtrædelse, er forældelsesfristen 2 år, jf. straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1.

Forældelsesfristen regnes fra den dag, hvor den strafbare virksomhed ophørte (tidspunktet for forseelsen), jf. straffelovens § 94, stk. 1.

Forældelsesfristen afbrydes, når den pågældende gøres bekendt med sigtelsen, eller når anklagemyndigheden anmoder om rettergangsskridt, hvorved den pågældende sigtes for overtrædelsen, jf. straffelovens § 94, stk. 5.

Standses forfølgning på ubestemt tid, løber forældelsesfristen videre, som om forfølgning ikke havde fundet sted, jf. straffelovens § 94, stk. 6.

Det fremgår af sagen, at du blev sigtet for overtrædelse af færdselsloven den 5. januar 2021. Forældelsesfristen blev derved afbrudt.

Imidlertid har sagen ligget stille i anklagemyndigheden siden den 4. marts 2021, hvorfor forfølgning må anses for standset på ubestemt tid. Derfor kan forældelsesfristen ikke anses for afbrudt

ved sigtelsen, hvorfor forældelse indtrådte efter, at der var forløbet 2 år efter forseelsestidspunktet.

Det betyder, at der ikke bliver nogen straffesag mod dig.

Lovgrundlag

- Sagen drejer sig om overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1 (ikke udvist tilstrækkelig agtpågivenhed) færdselslovens § 37, stk. 4 (kap og væddeløbskørsel).
- Vi har afgjort sagen efter reglerne i retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, der handler om, at videre forfølgning i øvrigt ikke kan ventes at føre til, at du findes skyldig."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"3. Bilforsikringen – vigtig viden om aftalen

...

G. Øvelseskørsel, orienteringsløb, motorløb mv.

1. Forsikringen dækker skade, som opstår i forbindelse med:

- a. Øvelses-, glatføre- og manøvrekørsel, når kørslen foregår under instruktion af en godkendt kørelærer og på et område afspærret til formålet

...

2. Forsikringen dækker ikke skade og ansvar for skade, som opstår i forbindelse med motorløb, terræn-, kap- og væddeløbskørsel samt træning dertil eller anden kørsel på bane eller område end den, der er nævnt under pkt. 3.G.1.a

...

5. Kasko

1. Forsikringen dækker disse skader:

Forsikringen dækker skade på den forsikrede bil samt tyveri eller røveri.

2. Forsikringen dækker ikke:

Forsikringen dækker ikke:

...

h. Skader forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed, herunder skader sket under kørsel, hvor føreren var påvirket af alkohol, narkotika eller medicin"

Nævnet har videre fået forelagt fotos af ulykkesstedet og af klagerens bil.

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 28/12 2020, at han i forbindelse med en overhaling ramte en vandpyt, der gjorde, at han ikke kunne styre sin bil, hvorved han ramte et træ. Selskabet har afvist dæk-

ning med henvisning til, at forsikringen ikke dækker skader som følge af kapkørsel og grov uagtsomhed.

Klageren ønsker dækning, da han hverken kørte kapkørsel eller udviste grov uagtsomhed. Klageren har erkendt, at han kørte for stærkt, men at han hele tiden har benægtet, at der var tale om nogen form for kapkørsel. Klageren har anført, at anklagemyndigheden har frikendt ham og frafaldt bødestraf og klip i kørekortet. Klageren har anført, at vidneudsagnene og DanCrash rapporten ikke kan tillægges særlig bevismæssig værdi, da vidnerne observerede hændelsen på lang afstand i mørke og regnfuldt vejr, og da DanCrash rapporten ikke giver en objektiv vurdering.

Selskabet har på baggrund af politiets afhøringer af vidnerne lagt til grund, at skaderne på bilen skete ved kapkørsel. Selskabet har anført, at to uafhængige og uvildige vinder har forklaret til politiet, at uheldet skete, da klageren kørte om kap med en anden bil, hvor der blev accelereret kraftigt side om side. Selskabet har oplyst, at det er uafklaret, om der var et forudgående kendskab mellem de to førere, men at det ikke kræver et forudgående kendskab at indlade sig på at køre om kap. Selskabet har videre anført, at klagerens kørsel kan betegnes som groft uagtsom. Selskabet har indhentet en rapport fra DanCrash, der har vurderet, at klageren sandsynligt kørte mellem 120-130 km/t. Selskabet har været i kontakt en specialanklager ved politi med henblik på en afklaring af, om der var sket en materiel vurdering af sagen. Specialanklageren oplyste, at sagen ikke var blevet vurderet materielt, men opgivet pga. forældelse.

Det fremgår af politiets anmeldelsesrapport, at "2 biler havde kørt om kap og den ene var forulykket. ... Ulykkesstedsundersøgelsen viste at part 1 [klageren] var sammen med en anden bil kommet med høj hastighed ad [vej 1] fra ... mod ... og formentlig i forbindelse med en overhaling af denne anden bil havde mistet vejgrebet og herefter krydset fra 2. vognbane over 1. vognbane videre ind over mindre græsabat, videre over en cykelsti og herefter op ad en græs og buskbeklædt vold. Efter at have skredet ca. 75 meter langs denne vold var part 1 kørt direkte ind i et vejtræ. Vragstumper fra part 1 's køretøj sås spredt ud over volden".

Det fremgår af politiets afhøringsrapport af vidne 1, at vidnet så "hvordan part 1 og en anden personbil kom kørende fra højre og ind på [vej 1]. Begge biler kørte herefter videre ad [vej 1] og fortsatte over lyskrydset ved [vej 2]. Afhørte satte i gang og kørte i samme retning som part 1. Part 1's bil larmede meget pga. en sportsudstødning og man kunne høre hvordan den blev kørt helt ud i gearene. På vej ud ad byen lagde Part 1 sig ud i 2. vognbane og herefter accelererede begge biler kraftigt side om side. Længere fremme i en afstand af ca. 200-300 meter kunne afhørte pludselig se at baglygterne fra bilen i 2. vognbane trak mod højre og derefter forsvandt. Længere fremme kunne afhørte se at den ene af bilerne var kørt galt og holdt oppe på volden. Afhørte stoppede sin bil og tog kontakt til part 1 der stadig sad i bilen. ... Kort efter kom den anden bil som part 1 havde kørt om kap med tilbage til stedet og spurgte part 1 om han var 'cool'. Herefter sagde føreren af den anden bil at han lige skulle tjekke noget ved sin bil, men derefter kørte han fra stedet. Afhørte var ikke i tvivl om at de 2 biler kørte om kap".

Det fremgår af politiets afhøringsrapport af vidne 2, at "her observerede [vidnet] part 1 og en anden hvid/lys bil der kom kørende ad [vej 3] og ind på [vej 1] i ... retning. De 2 biler kørte frem til lyskrydset ved [vej 2] og holdt her for rødt i 1. vognbane. Op ad bakken ud af byen kørte de 2 biler side om side og ca. 100 meter før byzonen ophørte blev der accelereret hårdt af begge biler. Pludselig længere fremme så afhørte at det ene sæt baglygter forsvandt ud mod højre. Da [vidnet] kom nærmere holdt [vidnet] ind til siden og så at det havde en anden bil også gjort – [vidnet 1]. [Vidne 1] gik herefter op til den forulykkede bil. Afhørte vurderede at det ikke var nødvendigt for [vidnet] også at gå hen til den forulykkede bil. Afhørte kunne se at den anden hvide/lyse bil holdt parkeret længere fremme og umiddelbart efter kom føreren af denne tilbage til uheldsstedet for at tjekke på part 1. Føreren af den hvide/lyse bil forsvandt umiddelbart efter igen og kørte væk fra stedet. Afhørte kunne ikke beskrive hverken fører eller den hvide/lys bil. Afhørte var ikke spor i tvivl om at part 1 og den hvide/lyse bil havde kørt om kap".

Det fremgår af politiets afhøringsrapport af klageren, at "part 1 var placeret i 1. vognbane og kørte med en hastighed af ca. 100 km/t. Part 1 var vidende om, at den lovlige hastighed på ste-

det var 80 km/t. Længere fremme i vejforløbet besluttede part 1, at han ville foretage overhaling af en forankørende personbil. Derfor foretog part 1 vognbaneskift til 2. vognbane. Ifm. denne overhaling hvor part 1 nu var placeret i 2. vognbane, skred hans personbil pludselig ud med bagenden. Part 1 forklarede videre, at hans personbil til sidst slingrede med en sådan kraft, at han mistede herredømmet over den, hvorved han kørte ud i grøften placeret til højre for hans kørselsretning, og herunder påkørte han et træ med standsning til følge. Umiddelbart efter uheldet var en del forbipasserende stoppet op, hvorefter ambulance og politi blev tilkaldt. Part 1 mente, at uheldet skyldtes aquaplaning, eller at hans personbils venstre hjulpar ved et uheld, var kommet ud i græsrabatten ... Fortsat d. 05.01.2021 ... Part 1 havde ingen nye tilføjelser til sin allerede afgivne forklaring fra d. 26.12.20. Part 1 fik oplyst, at hans sigtes for overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1, under iagttagelse af Rpl.s § 752, stk. 1. Part 1 erkendte det ham påsigtede. Part 1 fik ligeledes oplyst, efter de afgivne vidneforklaringer til sagen, at han ligeledes sigtes for kap- og væddeløbskørsel jf. færdselslovens § 37, stk. 4. Part 1 nægtede det ham påsigtede. Part 1 oplyste, at han ikke kendte føreren af den personbil han var ved at overhale på uheldstidspunktet".

Det fremgår af CanCrash rapport af 27/2 2021 indhentet af selskabet, at "når der ikke var data i airbagmodulet, forsøger vi på anden vis at finde frem til hastigheden inden føreren mistede herredømmet over bilen. ... Test udført med tilsvarende skader tilsiger 90 km/t i kollisionen med træet. ... Ved at anvende følgende præmisser: Bilen rammer træet med 90 km/t, fører korrigerer på vejen, fører korrigerer ikke på skråningen, og bilen afbremses ikke aktivt og direkte, men grundet motor, korrektioner og rullemodstand beregnes hastigheden ved start til 110 km/t. Antages bremsning (1,8 sekund) på vejen er hastigheden 145 km/t. Der er usikkerheder med hensyn til overfladernes beskaffenhed, det eksakt tidspunkt (sted) for bremsning og bremsningens størrelse. Den ovenfor viste bil har en EES på 82, og den kan med samme beretigelse indgå i den samlede beregning. Med de givne oplysninger og usikkerheder antages hastigheder mellem 120-130 km/t for sandsynlige".

Ankenævnet *for* Forsikring

20.

100814

Det fremgår af politiets brev af 20/6 2023 til klageren, at "begrundelsen for min afgørelse er, at forholdet må anses for at være forældet. ... Vi har afgjort sagen efter reglerne i retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, der handler om, at videre forfølgning i øvrigt ikke kan ventes at føre til, at du findes skyldig".

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 3.G.2, at forsikringen ikke dækker skade og ansvar for skade, som opstår i forbindelse med motorløb, terræn-, kap- og væddeløbskørsel.

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 5.2.h, at kaskoforsikringen ikke dækker skader forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klagerens kørsel har indebåret en så indlysende fare for den skete skade, at kørslen må karakteriseres som groft uagtsom. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for skaderne på klagerens bil.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at den tilladte hastighed var 80 km/t på den pågældende strækning, og at det fremgår af rapporten fra DanCrash, at det på baggrund af de givne oplysninger og usikkerheder antages for sandsynligt, at klageren har kørt med en hastighed på mellem 120-130 km/t.

Nævnet bemærker, at klageren ikke er fremkommet med oplysninger, som giver nævnet grundlag for at statuere, at DanCrash rapporten er behæftet med fejl, som tilsiger, at vurderingen i rapporten ikke kan lægges til grund.

Nævnet har videre lagt vægt på, at vidnerne samstemmende har forklaret, at der skete en kraftig acceleration fra bilerne, og at der blev kørt om kap.

Nævnet har derudover lagt vægt på, at det fremgår af politiets anmeldelsesrapport, at det regnede, at der var vådt føre, og at det var mørkt uden vejbelysning, hvilket tilsiger, at klageren skal udvise forsigtighed ved sin kørsel.

Ankenævnet for Forsikring

21.

100814

Nævnet bemærker, at selskabet har været i kontakt med specialanklageren, der har oplyst, at sagen ikke er vurderet materielt, og at tiltalefrafaldet skyldes forældelse.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen
formand